

To nye viser.

Den første:

En vakker kjærlighedsviser.

Den anden:

Min elskende Hulda.

Aktiefabrik Fjeld-Ljom — Røros. u. a.

V box 8:214

En kjærlighedsvisé.

Jeg husker vel, naar jeg forlovet blev,
det var en aften, da maanen sken saa klar.
:/: Jeg har aldrig havt det saa hyggeligt nogen gang,
med sang og spil den hele nat saa lang. :/:

Min pige var den skønneste i byen,
ja hendes øine dem var mørkeblaa.
:/: En liden rose bar hun paa hver kind,
ja de var rød, ja rød som violin. :/:

Saa kom den tid jeg skulde reise bort,
ja reise ud en tur paa treaarstid.
:/: Jeg klædte mig og gik til pigens hjem
for at tage afsked med min lille ven. :/:

Min pige graad den hele lange dag,
at trøste hende var jeg alt for svag.
:/: Hun klæder sig og følger mig til strand,
jeg skulde ud paa det store Osean. :/:

I tvende aar drog jeg paa sjøen hen,
ja uophørlig skrev jeg til min ven.
:/: Ja brev fra hende modtog jeg i hver havn,
hun skrev: kom hjem, kom hvil udi min favn! :/:

Saa kom den tid jeg skulde reise hjem
for at holde bryllup med min lille ven.
:/: Men der kom hindring i veien denne gang,
jeg fik et brev med en sort forsegleet rand :/:

Jeg modtog brevet og gik i kammeret ind,
enhver kan tænke hvordan jeg blev.
:/: Jeg læste brevet og dets indhold var,
at lille vennen alt i graven var :/:

Nei ingen pige har jeg elsket før,
ei heller nogen har jeg holdt saa kjær
?/: som den pige nu en treaarstid
indtil den dag hun lagdes ned som lig. :/:

Nu vil jeg slutte med min lille sang
og reise hjem ja hjem for sidste gang
:/: og se den graven, hvor lille vennen bor
og mine taarer skal vede hendes jord :/:

For Hulda, min Hulda.

Naar solen i vester sig sænker
bag skogklædte dale og fjeld
og tusen smaa stjerner der blinker
paa himmelens mørkeblaae pol,
da styr jeg min julle, da er jeg saa nøid,
da klapper mit hjerte af glæde og fryd.
Min elskende Hulda jeg kan ei forglemme
min Hulda, min Hulda sang ja ja.

Jeg har ikke sorger i verden.
Jeg elsker og elskes igjen.
Ved hjemmet den trivlige herden
staar Hulda min elskende ven.
Og naar som hun kommer da er jeg saa nøid
og klapper mit hjerte af glæde og frøid,
min elskende Hulda min Hulda o.s.v.

Men om hun mig skulde bedrage,
da i verden jeg ensom for farer gaa.
Hver dag skal jeg sukke klage

ingen trøst af nogen kan faa
O Hulda jeg reiser saa langt bort fra dig,
paa jorden jeg lover du treffer ei mig.
Min elskende Hulda jeg kan ei forglemme o.s.v.

Men om du vil blive min mage,
jeg lover dig kjærlighed og tro,
for dig vil jeg alting forsage,
vi bygge vort trivlige bo
der glæde skal trives fra morgen til kveld
og avund og splid skal fly bort fra vort hjem.
Min elskende Hulda jeg kan ei forglemme o.s.v.

To øine de lyste som solen
imod mig saa kjært inderligt,
og Hulda hun rynker paa kjolen
men sa : bry dig intet om sligt,
nei, Pella min, jeg elsker blot dig,
ingen anden i verden, ak nei, ak nei
ei Ole, ei Petter, ei Jens og Hans Petter,
nei, Pelle min Pelle, du er min, jeg er din.

Førend aaret er borte til ende
i brudstol de er gaaen de to.
Hvor end de i verden sig vender,
lykken frem for dem jevnt staar.
Smaa Hulder og Peller ja mange de har,
og Hulda hun synger ved vuggen saa bra,
ei Ole, ei Petter, ei Jens og Hans Petter,
nei, Pelle min Pelle, du er min, jeg er din.
